

ВІДМІННОСТІ МІЖ БРИТАНСЬКИМ ТА АМЕРИКАНСЬКИМ ДІАЛЕКТАМИ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

На сьогоднішній день розуміння специфіки американського та британського діалектів англійської мови є надзвичайно актуальним питанням для усіх, хто вивчає англійську мову, подорожує або працює в міжнародних компаніях, оскільки обидва варіанти мови мають свої унікальні особливості у фонетиці, морфології, лексиці, граматиці, стилістиці, синтаксисі, прагматиці.

Наукові дослідження, в яких вивчається американський та британський варіанти англійської мови, проводили багато вчених та лінгвістів, зокрема Нозік Чомскі, Джон Маквортер, Стівен Пінкер, Вільям Лабов, Пенелопа Екерт, Волт Вольфрам. Одним з відомих дослідників в цьому напрямку є професор лінгвістики Девід Крістал [2]. Він вивчав англійську мову в різних культурних контекстах та досліджував лексичні, фонетичні, граматичні та прагматичні відмінності між американським та британським діалектами мови. Але залишилися і недосліджені аспекти британського та американського діалектів, а саме: вплив глобалізації, соціокультурні відмінності та синхронічні та діахронічні зміни у фонетиці англійської мови.

В нашому дослідженні ми виявили наступні відмінності між британським та американським діалектами: 1) граматичні відмінності: на відміну від британського діалекту, в американському зазвичай використовуються тільки прості часи групи Simple, часи групи Perfect зазвичай не вживаються; 2) вживання prepositions: у деяких випадках у американському діалекті можуть використовуватись скорочені та прості прийменники, в той час як у британському діалекті вживаються складніші або більш формальні варіанти; 3) розгалуження в конструкція з "if": в умовних реченнях з "if" американська мова може бути менш складною та спрощеною порівняно з британським варіантом, наприклад: американський варіант: *If it rains, I stay at home* / британський варіант: *If it rains, I will stay at home*; 4) вживання Past Simple та Present Perfect: у британській англійській використання Past Simple та Present Perfect відповідає стандартним правилам граматики, а у американському варіанті частіше використовується Past Simple там, де в британському варіанті було б Present Perfect; 5) багато неправильних дієслів в американському

варіанти стали правильними: prove, shave, burn, dream, lean, smell, spell, spoil [1].

2. Фонетичні відмінності. На фонетичному рівні мова американців динамічна і рвучка [1]. Підтвердженням цьому є кілька прикладів: 1) звук [e] вимовляється майже як [ε]; 2) звук [ju:] після приголосних майже зникає [j]; 3) звук [r] вимовляється як в середині слова, так і в кінці, оскільки американська англійська формувалася під впливом вимови вихідців з різних країн світу. Вони намагалися якнайшвидше заволодіти мовою і тому знехтували деякими правилами вимови класичної англійської. Різниця вимови деяких звуків, наприклад:

Британський діалект	Американський діалект
/z/	/s/
/ɑ:/	/eɪ/
/eɪ/	/æ/
-	/r/
/v/	/a/
/ɑ:/	/æ/

Крім того, спростилася інтонація фраз: в американському варіанті все просто: одна, «безбарвна» інтонація і спадний тон, а в британському інтонація насичена низкою характеристик, наприклад, falling, rising, fall-rise, rise-fall тощо.

3. Лексичні відмінності американського та британського діалектів наводимо у таблиці:

Британський діалект	Американський діалект
centre	center
theatre	theater
cancelled	canceled
defence	defense
organisation	organization

В англійській мові також існують слова, які вживаються в Сполучених Штатах, але у Великобританії – ні, і навпаки, наприклад:

Британський діалект	Американський діалект
Petrol (station)	gas (station)
luggage	baggage
lift	elevator
cinema	movies
underground	metro

Отже, лінгвіст Девід Крістал зробив значний внесок у дослідження англійської мови в різних культурних контекстах, включаючи

американський та британський варіанти. Такі дослідження різниці між американським та британським варіантами англійської мови допомагають розпізнавати їх відмінності у мовленні в різних контекстах.

Список літератури

1. Різниця між американським та британським варіантами англійської та чому варто вивчати британську англійську.

URL: <https://enguide.ua/magazine/raznica-mezhdu-amerikanskim-i-britanskim-angliyskim-i-pochemu-stoit-uchit-britanskiy> (дата звернення: 26.02.2024).

2. Девід Крістал <https://www.wikidata.uk-ua.nina.az/> (дата звернення: 26.02.2024).

*Науковий керівник: Оксана ПОЛЯКОВА,
канд. філол. наук, доцент*

УДК 81'25 (043.2)

Олеся ЯВОРСЬКА

Національний Авіаційний Університет, Київ

СПЕЦИФІКА АНГЛІЙСЬКОГО ДІАЛЕКТУ КОКНІ

Специфіка діалекту кокні цікавить багатьох вчених-фонетистів, зокрема Метьюза В., Лабова В., Веллса Дж. С., Шліфа Е., Рамсаммі М., Гудманяна А. Г. та багатьох інших.

Протягом багатьох століть діалект кокні пройшов складний шлях розвитку, починаючи з 16 століття, коли він вважався мовою менш привілейованих прошарків суспільства, зокрема робітничого класу Лондона. Згодом кокні став більш розповсюдженим, особливо в літературі, що сприяло подальшому розвитку цього діалекту.

Діалект кокні продовжує існувати й тепер, особливо у мистецтві, медіа, а також на вулицях Лондона у повсякденному спілкуванні. На сучасний акцент кокні повпливали багато аспектів, таких як жаргони різних груп, міграційні потоки та культурні взаємодії. Вчені аналізували фонетичні, граматичні та лексичні особливості кокні, виявляючи його відмінні риси від стандартної англійської вимови [1].

Під час перекладу такого тексту на іншу мову також існують певні труднощі, тому завдання перекладача є зберегти загальний зміст, не втративши специфічної місцевої колоритності [2]. Це можна досягнути, використавши фразеологічні звороти, жаргонізми, прийом компенсації,